

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/200/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514204880
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2514204880.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, Bratislava, IČO: 35717769, zastúpeného právnym zástupcom: STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava, IČO: 52451747, proti žalovaným: 1. Q. X., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXXX/XX, F., a 2. Q. X., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom K. XXXX/XX, F., zomr. 25.12.2019, o zaplatenie 1.755,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie proti žalovanému v 2. rade **z a s t a v u j e .**
- II. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.083,50 eura s príslušenstvom **z a m i e t a .**
- IV. Žalovanej v 1. rade náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 2.7.2014, doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 8.7.2014, upresnenou podaním zo dňa 23.3.2015, doručeným súdu dňa 31.3.2015, sa domáhal žalobca od žalovaných v 1. a v 2. rade, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 1.755,60 eura spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.501,50 eura od 16.3.2013 až do zaplatenia titulom nesplatenia časti úveru v sume 1.501,50 eura a zmluvnej pokuty v sume 254,10 eura. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok odvodzoval žalobca od zmluvného vzťahu strán sporu založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 4.9.2012. Pohľadávku v časti 1.501,50 eura si uplatnil z dôvodu, že žalovaní mu nesplácali dohodnuté splátky úveru riadne a včas. Následne žalobca, v súlade s ust. § 53 ods. 8 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), oznámil žalovaným stratu výhody splátok, t. j. že splatným sa stal celý dlh žalovaných, t. j. istina, úrok a odmena v nezaplatennej výške 1.501,50 eura. Pohľadávku v časti 254,10 eura si uplatňoval titulom zmluvnej pokuty za porušenie záväzku žalovaných zo zmluvy. Uviedol, že žalovaní mu ku dňu podania žaloby uhradili iba 16,50 eura, pričom naposledy mu uhradili dňa 4.9.2012 sumu 16,50 eura. Ani po dvoch predžalobných výzvach žalobcu žalovaní predmetný dlh neuhradili.

3. Žalovaní v podaní z 1.4.2015, doručenom súdu dňa 7.4.2015, žiadali žalobu zamietnuť z dôvodu, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou na predtlačenom formulári, do ktorého sa iba dopísali údaje o dlžníkovi, o požadovanom úvere, výška úveru a pod., a teda ide o typovú zmluvu bez možnosti individuálneho dojednanja. Uviedli, že vzhľadom k ich ťažkej sociálnej situácii dôchodcov, ťažkej chorobe a životným okolnostiam, museli v tiesni pod tlakom prijať podmienky žalobcu, ktorý dôsledne

neskúmal podmienky ich finančnej a sociálnej situácie. Svedčí o tom aj výška úroku z požičanej sumy a výška splátok úveru. Mali za to, že táto zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, v dôsledku čoho je neplatná, nakoľko bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov žiadali žalobu zamietnuť.

4. Žalobca listom zo dňa 14.3.2017, doručeným súdu dňa 20.3.2017, vzal žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 254,10 eura späť, a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Dôvod späťvzatia neuviedol.

5. Žalovaná v 1. rade v podaní zo dňa 20.8.2017, doručenom súdu dňa 21.8.2017, uviedla, že žalobcovi preplatila najmenej dve pôžičky, predmetný úver bol skôr zneužitím jej tiesne, pričom zaplatila 162,60 eura, a nie iba 3 x 5,50 eura. Ani jeden z úverov neobsahuje prijateľné podmienky pre spotrebiteľa a je v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že úver č. 220120892 (pozn. netýka sa tohto sporu) preplatila o 592,13 eura, a požičané jej bolo 750,- eur, a úver č. XXXXXXXXXX (pozn. netýka sa tohto súdneho sporu) preplatila o 513,18 eura, a predmetný úver preplatila o 868,45 eura. Domnievala sa, že tieto zmluvné podmienky v časti odplaty vykazujú znaky skutkovej podstaty trestného činu úžery podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona, a preto sa obrátila na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Uviedla, že žalovaní sú starobní dôchodcovia, ktorým po zaplatení nutných poplatkov za nájomné, energie, telefón a lieky ani na stravu veľa nezostane. Každý človek má právo dožiť v klude, a pokiaľ môže, doma, a snaží sa, aby je manžel nemusel ísť do ústavu. Preto opätovne navrhla, aby súd žalobu zamietol pre neprijateľné zmluvné podmienky.

6. Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 14C/200/2014-86 zo dňa 25.8.2017, ktorým 1.) zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 254,10 eura, 2.) uložil žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.083,50 eura spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.083,50 eura od 16.3.2013 až do zaplatenia, 3.) zamietol žalobu v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 418,- eur s príslušenstvom, a 4.) priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a v 2. rade v rozsahu 23,44 %. Dôvodom zastavenia konania v časti o zaplatenie sumy 254,10 eura bolo späťvzatie žaloby v časti zmluvnej pokuty v sume 254,10 eura. Súd uzavrel, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“ alebo „ZoSÚ“), z ktorého dôvodu zaviazal súd žalovaných v 1. a v 2. rade iba na zaplatenie rozdielu medzi reálne poskytnutou istinou úveru (1.100,- eur) a sumou uhradenou žalovanými z predmetného úverového vzťahu (16,50 eura), v zodpovedajúcej sume 1.083,50 eura spolu s úrokmi z omeškania z tejto sumy (II. výrok). Súd mal za to, že žalovaní uhradili žalobcovi z poskytnutého úveru iba sumu 16,50 eura napriek tomu, že žalovaná v 1. rade namietala, že žalobcovi uhradila z tejto zmluvy celkom 162,60 eura, a nie iba 16,50 eura. Vykonaným dokazovaním, predovšetkým z obsahu predloženého splátkového kalendára, súd zistil, že sumu 146,10 eura uhradili žalovaní titulom zmluvy o domácom servise, ktorá je zmluvou odlišnou od zmluvy o úvere. V splátkovom kalendári je v časti úveru uvedená celková suma úhrady 16,50 eura. K zmluve o domácom servise žalovaní mohli a nemuseli pristúpiť. To, že k nej pristúpili, nič nemení na skutočnosti, že predmetom tohto sporu sú práva a povinnosti strán sporu zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 4.9.2012. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 418,- eur súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol (III. výrok), keďže táto predstavovala odplatu, konkrétne úrok z úveru a odmenu za poskytnutie úveru, na ktoré nemal žalobca nárok.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 25.8.2017 nadobudol právoplatnosť iba v I. a v III. výroku, teda vo výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 254,10 eura a vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie sumy 418,- eur s príslušenstvom, nakoľko tieto výroky neboli napadnuté odvolaním.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 25Co/229/2018-190 zo dňa 22.10.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 25.8.2017 v napadnutom vyhovujúcom výroku II. a v závislom výroku IV. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2009. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že odvolaciemu súdu je z jeho vlastnej činnosti, ako aj rozhodovania súdov prvej inštancie v jeho obvode známe, že pri poskytovaní úverov spoločnosťou TELERVIS PLUS, a.s. býva spravidla v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatváraná zároveň zmluva o poskytovaní domáceho servisu, na základe ktorej sa veriteľ - tu žalobca zaväzuje

poskytovať dlžníkovi „domáci servis“ a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi odmenu za „domáci servis“, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktoré bývajú splatné pri preberaní splátok úveru. „Domáci servis“ býva v týchto zmluvách definovaný ako poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru, najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu bývajú uzavreté výlučne v súvislosti s konkrétnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na zánik ktorej je viazaný aj zánik tejto zmluvy, teda spravidla ide o zmluvu závislú od príslušnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež býva pravidlom, že mesačná splátka odmeny za „domáci servis“ býva v rovnakej výške, ako výška 4. až 10. mesačnej splátky úveru. Celková odmena za domáci servis spravidla prevyšuje výšku odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver. Touto odmenou za domáci servis sa tak dojednaná odplata za úver výrazne navyšuje. Na základe výsledkov dovtedajšieho o dokazovania nebolo možné prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie, že k zmluve o domácom servise žalovaní mohli a nemuseli pristúpiť. Výsledky dokazovania nepreukazovali, že by si žalovaní domáci servis výslovne vyžiadali. Naopak, z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že spravidla dlžníci podpisujú zmluvu o poskytovaní domáceho servisu bez toho, aby vedeli, že podpisujú ďalšiu odplatnú zmluvu, a to v rámci podpisovania listín týkajúcich sa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o ktorú jedinú majú záujem. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu potom iba navodzuje dojem, že ide o benefit zo strany veriteľa, a služba je prezentovaná čisto ako výhoda poskytovaná zo strany dodávateľa. Odmena za domáci servis býva, ako už bolo vyššie uvedené, zavádzajúco v rovnakej výške, ako výška mesačných splátok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nie je pritom možné argumentovať ani tým, že dlžník mal možnosť si zmluvu prečítať, a mal tak vedieť, že domáci servis predstavuje platenú službu žalobcu. Odvolací súd poukázal aj na reklamný názov produktu „Kešovka“, z ktorého je zrejmé, že je určený osobám, ktoré potrebujú peniaze okamžite, nie je pritom možné prisvedčiť argumentu žalovaných, že zmluva bola uzavretá so spoločnosťou Kešovka, nakoľko z jej obsahu jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá so žalobcom, a „Kešovka“ je len názov produktu. Žalobca však dosiaľ nepreukázal, že by žalovaní vedeli, čo domáci servis znamená, a že boli uzrozmenejší s jeho odplatnosťou. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu pritom spravidla býva uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere. V prípade, že právny úkon uzavretia zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je právnym úkonom, ktorý bezprostredne nadväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, aj na tento právny úkon je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

9. Odvolací súd vzrušujúcim uznesením ďalej uviedol, že pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní domáceho servisu (ktorá má formu predtlačenej formuláry), tiež spravidla dochádza k nekalej obchodnej praktike, v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti žalobcu, ktorá podstatne narušuje ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe, ku ktorému sa dostala. Žalobca pritom nesie dôkazné bremeno, že dlžníkom ako priemerným spotrebiteľom vysvetlil následky uzavretia zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, a to najmä s ohľadom na jeho odplatnosť. Výhodou domáceho servisu, a teda protiplnením žalobcu za odplatu, spravidla bývajú konzultácie, preberanie a zaúčtovanie finančnej hotovosti na úhradu splátky, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a následky nesplácania, a to v domácom prostredí alebo podľa dohody. Ide však o bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, a ktoré by mala pokrývať odplata za úver. Pokiaľ ide o konzultácie, tieto banky a nebankové subjekty robia zásadne bezplatne v záujme získania a udržania si klienta. Pokiaľ ide o „výhodu“ vyberania splátok v domácnosti klienta, resp. na dohodnutom mieste, takáto služba je viac v záujme veriteľa ako dlžníka, nakoľko veriteľovi poskytuje istotu výberu splátky, alebo jej časti, čím si znižuje riziko nezaplatenia splátok. Konanie žalobcu, ktorým si pri podpisovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekalou obchodnou praktikou zabezpečuje zo strany dlžníkov aj podpísanie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, o ktorú zmluvu dlžník nemal záujem a ktorej obsah mu žalovaný dostatočne nevysvetlil, nemožno hodnotiť inak, ako špekulatívne konanie majúce za cieľ zabezpečiť si niekoľkonásobnú odplatu z poskytnutého úveru, bez toho, aby podpísanie druhej zmluvy malo akýkoľvek prospech aj pre spotrebiteľa. Zároveň uvedené konanie predstavuje obchádzanie zákona, keď náklad na odmenu za domáci servis nie je zahrnutý do odplaty, a tým ani do informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej aj ako len „RPMN“), pritom zmluva o poskytovaní domáceho servisu je zmluvou závislou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto by mala byť RPMN vypočítaná z oboch zmlúv. Takéto zmluvy (o poskytovaní domáceho servisu) už boli súdmi v minulosti opakovane vyhlásené za absolútne neplatné podľa § 39 OZ, pre rozpor s dobrými mravmi, či obchádzanie zákona (§ 53 ods. 6 OZ, či zák. č. 129/2010 Z. z.). V tom prípade bolo nevyhnutné zohľadniť všetky platby dlžníka splatené na domáci servis, na zaplatenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

10. Podľa zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu bolo povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní riadne, v súlade s platnou procesnou normou, vykonať všetky pre vec relevantné dôkazy potrebné pre posúdenie veci v súlade s ust. § 295 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších prepisov (ďalej len „CSP“), najmä zabezpečiť si zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ako aj dôkazy potrebné pre zistenie skutočne poskytnutej istiny, ako aj žalovanými celkovej splatenej sumy, zistený skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí mal súd prvej inštancie opätovne rozhodnúť aj o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Žalovaný v 2. rade zomrel dňa 25.12.2019, dedičské konanie po ňom skončilo uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6D/9/2020, Dnot 9/2020 zo dňa 20.3.2020, ktorým súd 1.) vydal žalovanej v 1. rade ako usporiadateľke pohrebu majetok nepatrnej hodnoty a 2.) dedičské konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2020.

12. Po čiastočnom zrušení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci opätovne pojednávanie na deň 20.8.2020 a na deň 8.7.2021, na ktoré sa dostavila iba žalovaná v 1. rade a na druhé z nich aj svedkyňa. Na pojednávania sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaniach, súhlasili s pojednávaním a s rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Súd preto podľa § 180 CSP spor pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

13. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.9.2012, obchodnými podmienkami, predžalobnými upomienkami z 2.1.2013, splátkovým kalendárom k zmluve o úvere a k domácejmu servisu, oznámeniami o zosplatnení záväzku z 20.9.2013, poštovým podaciami hárkami zo dňa 7.1.2013 a 23.9.2013, doplnil dokazovanie zmluvou o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 4.9.2012, lustráciami o osobných majetkových a zárobkových pomeroch žalovanej v 1. rade, ďalšími vyjadreniami strán sporu, výsluchom žalovanej v 1. rade, výsluchom svedka, a zistil tento skutkový stav:

14. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretou medzi stranami sporu dňa 4.9.2012 sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej v 1. rade ako dlžníkovi a žalovanému v 2. rade ako spoludlžníkovi úver vo výške 1.100,- eur za odplatu v sume 418,- eur pozostávajúcu z celkového 20 % úroku z istiny úveru a odmeny vo výške 18 % z istiny úveru. Celková dlžná suma žalovaných bola dohodnutá vo výške 1.518,- eur, ktorú sa zaviazali žalovaní zaplatiť žalobcovi v 13-ich mesačných splátkach s tým, že prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Výška prvých troch plátok bola dohodnutá sumou 5,50 eura, a ďalších 10 splátok sumou 150,15 eura. V zmluve bola uvedená priemerná RPMN vo výške 45,60 %. Zmluvu uzavreli s odkazom na zákon č. 129/2010 Z. z. v platnom znení a na obchodné podmienky. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvorili obchodné podmienky a rozhodcovská doložka, nachádzajúce sa na rube tlačiva zmluvy. Žalobca ako veriteľ mal podľa obchodných podmienok (bod 1.) právo požadovať od žalovaných ako od dlžníkov vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške (bod. 1 obchodných podmienok). Podľa bodu 3 obchodných podmienok, ak žalovaní nespĺnia svoj záväzok zo zmluvy, žalobca je oprávnený od nich požadovať zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Prvá strana zmluvy je podpísaná oboma zmluvnými stranami, kým rub tlačiva zmluvy je podpísaný iba žalovanými. Zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru a neobsahuje ani rozčlenenie splátok na splátku istiny úveru, splátku úroku z úveru a splátku iných poplatkov z úveru. Na rube zmluvy je uvedená RPMN hodnotou 67,70 %. Zmluva bola uzavretá na predtlačenom formulári s reklamným názvom produktu: KEŠOVKA, TELERVIS PLUS, a.s., do ktorej boli doplnené iba niektoré údaje

15. V deň uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreli strany sporu aj ďalšiu zmluvu na vopred pretlačenom formulári, a to Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu s reklamným názvom produktu: KEŠOVKA, TELERVIS PLUS, a.s. , podľa obsahu ktorej mal žalobca ako poskytovateľ poskytovať žalovaným ako klientom službu označenú domáci servis spočívajúcu v poskytovaní

konzultačných a nadštandardných služieb k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.9.2012, najmä službu spočívajúcu v preberaní a zúčtovaní peňažnej hotovosti, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a prípadne na následky nesplácania. Povinnosťou žalovaných bolo využívať domáci servis a zaplatiť žalobcovi odmenu vo výške 450,45 eura v troch pravidelných splátkach vo výške po 150,15 eura.

16. Z predžalobných upomienok z 2.1.2013 súd zistil, že žalobca vyzval žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade na zaplatenie neuhradenej časti úveru v sume 150,15 eura z predmetnej zmluvy v lehote 5 dní od obdržania výzvy s tým, že potom bude žalovaným umožnené pokračovať v splácaní záväzku v splátkach podľa splátkového kalendára. Žalovaní upozornili, že ak nezplatia tento dlh bezodkladne, po uplynutí 15-dňovej lehoty v súlade s § 53 ods. 8 OZ, bude žalobca požadovať zaplatenie celej pohľadávky a všetkých zmluvne dojednaných sankcií vrátane zmluvnej pokuty. Dňa 7.1.2013 odoslal žalobca na poštovú prepravu zásielku adresovanú žalovanej v 1. rade a zásielku adresovanú žalovanému v 2. rade, obsahom ktorých, vzhľadom na malý časový odstup, bola zrejme predžalobná výzva z 2.1.2013.

17. Z knižičky označenej ako splátkový kalendár súd zistil, že obsahuje prehľad splátok zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX žalovanými. Vybraná čiastka k 4.9.2012 bola celkom 16,50 eura, ku ktorému dňu mal neuhradený zostatok úveru predstavovať sumu 1.501,50 eura. V časti domáceho servisu k tej istej zmluve o úvere bola vybraná celkom suma 146,10 eura s tým, že z domáceho servisu zostávalo uhradiť 304,35 eura. Z oboch zmlúv tak uhradili žalovaní celkom sumu 162,60 eura, z toho 16,50 eura zo zmluvy o úvere a 146,20 eura z zmluvy o poskytovaní domáceho servisu.

18. Oznamením o zosplatnení záväzku zo dňa 20.9.2013 žalobca oznámil žalovaným, že ich záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol zosplatnený k 15.3.2013 z dôvodu omeškania žalovaných so splácaním úveru. Uviedol, že splatným sa stal celý dlh v sume 1.501,50 eura, pozostávajúci z nezaplatenej časti istiny, úroku a zmluvnej odmeny. Zároveň žalovaní vyzvali, aby mu bezodkladne uhradili nesplatenú časť úveru v sume 1.501,50 eura, zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny za každý začatý mesiac omeškania v zodpovedajúcej sume 254,10 eura a náhradu nákladov spojených s vymáhaním dlžnej čiastky v sume 220,- eur, t. j. celkom 1.975,60 eura. Predmetné oznámenie zaslal žalobca na poštovú prepravu dňa 23.9.2013 každému zo žalovaných samostatnou zásielkou.

19. Žalobca písomným upozornením zo dňa 23.5.2013 oznámil žalovanej v 1. rade, že v súvislosti s ukončením zmluvy o obchodnom zastúpení uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade, v prípade nadviazania akejkoľvek spolupráce s konkurenčným subjektom v lehote do jedného roka od ukončenia zmluvy, môže dôjsť k porušeniu ustanovení tejto zmluvy, v dôsledku čoho je žalobca oprávnený od žalovanej v 1. rade požadovať zmluvnú pokutu vo výške 6.639,- eur podľa čl. V ods. 1 tejto zmluvy. Keďže predmetom tohto konania sú práva a povinnosti z inej zmluvy, súd sa touto listinou pri dokazovaní viac nezaoberal.

20. Žalovaná v 1. rade predložila súdu aj odpoveď Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“ v príslušnom tvare) z 1.8.2016 adresovanej žalovanej v 1. rade, v ktorej ministerstvo uviedlo všeobecné závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len „Komisia“ v príslušnom tvare), ktorá už v minulosti posudzovala viaceré spotrebiteľské zmluvy. Komisia v niektorých zmluvách zistila neprimerane vysoké zmluvné pokuty, nesprávny údaj o výške zákonom požadovaného údaja o RPMN, ktoré Najvyšší súd SR vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa. Ďalej poukázala na neprimerane vysoké zmluvné úroky. Ministerstvo poskytlo menovanej citácie niektorých vybraných zákonných ustanovení upravujúcich práva spotrebiteľa a náležitosti spotrebiteľských zmlúv, poukázalo na možnosť napadnúť neplatnosť celej spotrebiteľskej zmluvy alebo jej časti. Upozornilo ju na skutočnosť, že ako spotrebiteľ je menovaná v predmetnom konaní oslobodená od súdnych poplatkov. Ministerstvo menovanej zároveň oznámilo, že právomoc na riešenie konkrétnych sporov má iba súd, a nie odbor ochrany spotrebiteľa. Poučilo ju, že sa môže obrátiť so žiadosťou o ustanovenie advokáta na Centrum právnej pomoci. Súd sa touto listinou pri dokazovaní nezaoberal, pretože obsahuje iba všeobecné informácie o právnych predpisoch týkajúcich sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv a o záveroch „Komisie“, ktoré sú súdom v Slovenskej republike známe podľa zásady, podľa ktorej súd pozná právo, a závery Komisie vo veciach ochrany spotrebiteľa sú všetkým slovenským súdom známe z ich úradnej činnosti.

21. Žalovaní predložili súdu lekárske správy, nálezy a prepúšťacie správy preukazujúce ťažký zdravotný stav oboch žalovaných. Ďalej predložili potvrdenia o platbách nájomného a energií vo výške pohybujúcej sa od 321,- eur do 361,- eur, ako aj pokladničný blok o platbe spoločnosti Orange Slovensko, a.s. Žalovaný v 2. rade zomrel v priebehu sporu so zanechaním majetku nepatrnej hodnoty, ktorý bol vydaný žalovanej v 1. rade ako usporiadateľke pohrebu a dedičské konanie po ňom bolo zastavené. Lustráciou v katastri nehnuteľností súd zistil, že žalovaná v 1. rade nevlastní žiadnu nehnuteľnosť v Slovenskej republike. Lustráciou v Sociálnej poisťovni súd zistil, že žalovaná v 1. rade je poberateľkou starobného a vdovského dôchodku v celkovej sume 563,20 eura mesačne.

22. Svedkyňa W. O. na pojednávaní dňa 8.7.2021 predniesla súdu, že niekoľko rokov spolupracovala so žalobcom ako obchodný zástupca, pričom ona túto činnosť vykonávala na základe živnosti. Niekoľko rokov so žalobcom už nespupracuje. Žalovaný v 1. rade pozná ako bývalú klientku. O úver žiadali klienti väčšinou cez infolinku, kde klient požiadal o úver s tým, že svedkyňa potom išla priamo na určené miesto. Svedkyňa prišla informácie od žalobcu, kam má ísť s klientom spísať potrebné údaje. Na mieste jej klient predložil doklady, o ktorých žalobca určil, že museli byť predložené. Podľa toho, či klient mal všetko v poriadku alebo nie, spísala sa klientska karta. Všetky údaje sa odoslali k žalobcovi, a odtiaľ prišiel posudok, či klient môže dostať úver alebo nie. Potom sa spisovali ďalšie veci, ale to väčšinou bolo až na druhý deň, lebo klient sa musel overiť. Keď klient spíňal podmienky, svedkyňa išla na dané určené miesto do domácnosti toho klienta, kde sa spísali ostatné doklady. Po skontrolovaní nadriadeným, či všetko je v poriadku, boli klientovi poslané peniaze. Spočiatku boli klientom vyplácané úvery v hotovosti, neskôr už iba na účet. Ak sa platili peniaze v hotovosti, klientovi sa vždy odovzdala celú sumu úveru, až potom sa z nej platili splátky. Pokiaľ klient mal starší neuhradený záväzok z predchádzajúceho úveru, tento sa zvykol pripočítavať k sume úveru podľa novej zmluvy, napríklad, ak požiadal o úver v sume 1.000,- eur, a z predchádzajúcej zmluvy bol dlžný 200,- eur, tak suma 200,- eur sa pripočítala k sume 1.000,- eur, a teda v novej zmluve bola uvedená suma úveru 1.200,- eur. Tento pomer neuhradenej sumy uviedla svedkyňa iba ako príklad, pretože všetci obchodní zástupcovia žalobcu museli dodržiavať podmienky stanovené žalobcom na základe ich vzájomnej písomnej dohody. S odstupom času si svedkyňa nepamätala, ako to bolo v tomto konkrétnom prípade. Pokiaľ išlo o úvery vyplatené v hotovosti, o platbách bola vypísaná knižička. Klient o tom vedel, pretože klientovi sa to muselo povedať, lebo tá stará knižka sa musela znulovať. On tam nemohol mať ešte nejaký zostatok, keď si bral už druhý úver. Stará knižka sa „znulovala“ tým spôsobom, že neuhradená suma sa do nej pripísala ako uhradená, s tým, že presne táto dlžná suma zo starého úveru, ktorá nebola v skutočnosti uhradená, sa pripísala k novému úveru.

23. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 25.8.2017 predniesol súdu, že domáci servis je zmluvou odlišnou od zmluvy o úvere. K zmluve o domácom servise žalovaní mohli a nemuseli pristúpiť. Predmetom tohto sporu je pohľadávka žalobcu zo zmluvy o úvere, a nie zo zmluvy o domácom servise.

24. V podaní zo dňa 4.12.2019 žalobca oznámil súdu, že žalovaní zaplatili z domáceho servisu celkom sumu 246,10 eura, z toho dňa 4.9.2012 sumu 11,75 eura, dňa 6.9.2012 sumu 134,35 eura, v dňoch 11.12.2013, 13.1.2014, 11.2.2014, 11.6.2014 a 11.4.2014 sumy po 20,- eur.

25. Z výsluchu žalovanej v 1. rade a z ďalších jej vyjadrení na pojednávaniach v dňoch 20.8.2020 a 8.7.2021 súd zistil, že pri podpise predmetnej zmluvy o úvere jej odovzdal žalobca v skutočnosti iba hotovosť vo výške 37,- eur. Jeho obchodná zástupkyňa, pani W. O., vtedy uviedla, že jej neodovzdá 1.100,- eur, hoci to bolo uvedené v zmluve, pretože odpočítala nejaké sumy, čomu vtedy žalovaná v 1. rade nerozumela. Ak by vtedy žalovaní nepodpísali zmluvu, žiadne peniaze by im obchodná zástupkyňa žalobcu neodovzdala. V ten istý deň podpisovali obaja žalovaní tak zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ako aj zmluvu o domácom servise. Obchodná zástupkyňa žalobcu podmieňovala poskytnutie úveru podpismi oboch zmlúv. Na kalkulačke odpočítavala akési sumy, pričom napokon odovzdala žalovanej v 1. rade iba 37,- eur, a nie 1.100,- eur. Je možné, že odpočítavala aj nejaké dlhy žalovaného v 2. rade z inej zmluvy. To nebola prvá zmluva o úvere, ktorú s touto obchodnou zástupkyňou žalobcu žalovaní podpisovali, preto zrejme táto zástupkyňa predpokladala, že si budú pamätať informácie, ktoré im obchodná zástupkyňa poskytla pri uzatváraní predchádzajúcej zmluvy. Pri uzatváraní predchádzajúcej zmluvy im povedala, že musia najprv zaplatiť odmenu za domáci servis, a až potom majú splácať úver. Zo zmluvy o úvere zaplatili žalovaní sumu 16,50 eura tak, ako tvrdí žalobca. K tejto sume však treba pripočítavať sumu, ktorú zaplatili žalovaní z domáceho servisu, ktorý sa vzťahoval na túto zmluvu o úvere, v danom prípade sumu

146,10 eura. Celkom zaplatili žalobcovi z oboch týchto zmlúv sumu 162,60 eura. Týmto spôsobom sa dopracovala k sume 162,60 eura, ktorú uviedla súdu v podaní zo dňa 20.8.2017 (č. I. 59 spisu). Táto skutočnosť vyplýva z knižočky splátkový kalendár, fotokópiu ktorého viackrát doručila do spisu (č. I. 64 spisu). Súhlasila s tvrdením žalobcu, že z domáceho servisu zaplatila o 100,- eur viac, než je uvedené v knižočke o splátkovom kalendári a o domácom servise, keďže uskutočnila ešte 5 platieb po 20,- eur tak, ako uviedol žalobca v podaní zo dňa 4.12.2019. Preto zaplatila z oboch zmlúv žalobcovi nielen 16,50 eura, ale aj 246,10 eura, t. j. spolu 262,60 eura. Súd by mal zohľadniť, že od žalobcu v skutočnosti prevzali žalovaní iba úver v sume 37,- eur namiesto v zmluve uvedených 1.100,- eur. Celý tento spor považuje žalovaná v 1. rade za nespravodlivý. Uviedla, že poberá starobný a vdovský dôchodok celkom v sume 563,- eur. Iný príjem nemá. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnuťelné veci väčšej hodnoty. Z tejto sumy platí nájomné a energie v sume 320,- eur. Býva sama. Vyživovacie povinnosti nemá. Za telefón platí 60,- eur, za smeti 8,70 eura za 2 mesiace, t. j. na mesiac pripadá 4,35 eura. Raz ročne musí zaplatiť za televíziu 76,- eur. Mesačne jej zostáva na živobytie 178,- eur. Za televíziu platí koncom roka, keď jej, ako dôchodkyni, príde nejaká suma navyše. Berie lieky na ľadviny a na srdce. Jej zdravotný stav je vážny, pretože lekári uvažujú nad kardiostimulátorom. Za lieky vynaloží cca 30,- eur mesačne. Pre prípad, že by ju súd aj zaviazal na zaplatenie nejakej sumy, požiadala súd, aby jej umožnil súdom uloženú sumu zaplatiť v splátkach, maximálne však vo výške 5,- eur mesačne. Pre prípad, že by jej úspech v spore bol vyšší než úspech žalobcu a súd by jej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, žalovaná v 1. rade uviedla, že trovy konania si neuplatňuje, nakoľko jej žiadne nevznikli, že od žalobcu nič nechce, len mať pokoj.

26. Súd vec právne posúdil nasledovne:

27. Závazkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú tretou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov /ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare/, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy).

28. Podľa § 497 OBZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

30. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

32. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

35. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 39 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

37. Podľa § 565 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

39. Podľa § 2 písm. a), b), d) a j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

40. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (pozn. § 52 až § 60 OZ obsahujúce všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv) musí obsahovať aj ďalšie podstatné náležitosti taxatívne vypočítané v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, medzi ktoré patrí aj doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona), i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie (§ 9 ods. 2 písm. i/ citovaného zákona), RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona), a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona).

41. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2

písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, a b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom (§ 19 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

43. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2 (§ 19 ods. 3, 4, 5 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

44. Podľa Prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

Prítom X je ročná percentuálna miera nákladov, m je číslo posledného čerpania, k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$, C_k je výška čerpania k , t_k je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$, m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, l je číslo splátky alebo platby poplatkov, D_l je výška splátky alebo platby poplatkov, S_l je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Podľa poznámok a) čiastky zaplatené obidvoma zmluvnými stranami v rôznom čase nemusia byť rovnaké a nemusia byť zaplatené v rovnakých intervaloch, b) začiatkový dátum je dátum prvého čerpania, c) intervaly medzi dátumami použitými pri výpočtoch sú vyjadrené v rokoch alebo v zlomkoch roka. Rokom sa rozumie 365 dní (alebo 366 dní pri priestupných rokoch), 52 týždňov alebo 12 rovnakých mesiacov. Rovnakým mesiacom sa rozumie mesiac, ktorý má 30,41666 dní (t. j. 365/12), bez ohľadu na to, či je rok priestupný, alebo nie je; d) výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslie na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden; e) táto rovnica sa dá prepísať pomocou jedného súčtu a pojmu tokov (A_k), ktorý bude kladný alebo záporný podľa toho, či vyjadruje výbery alebo vklady v obdobiach 1 až k , a vyjadrený v rokoch, t. j.:

$$S = \sum_{k=1} A_k (1 + X)^{-tk}$$

V danom prípade S je súčasný stav tokov; ak je cieľom zachovať rovnováhu tokov, táto hodnota bude nulová.

45. Dosadením údajov do vzorca podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, za použitia kalkulačky pre výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver na internetovej stránke: <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka> súd zistil, že skutočná RPMN v danom prípade bola 78,62 %, a nie iba 67,70 %, a teda, údaj o RPMN uvedený na rube tlačiva zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedený v neprospech spotrebiteľa.

46. Ak by do odplaty za poskytnutie úveru bola započítaná aj „dobrovoľná,“ doplnková služba s názvom: Domáci servis, spočívajúca iba v umožnení dlžníkovi platiť splátky úveru v hotovosti, za ktorú sa žalovaní zaviazali zaplatiť odplatu 450,45 eura, vtedy by skutočná suma, ktorú boli žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi, bola 1.968,45 eura, a nie iba 1.518,- eur. Po dosadení údajov o poskytnutej sume úveru 1.100- eur, celkovej sumy, ktorú sa žalovaní zaviazali zaplatiť, t. j. 1.968,45 eura, a doby splácania 13 mesiacov do vzorca podľa prílohy č. 2 citovaného zákona, ako aj za použitia kalkulačky pre výpočet RPMN na internetovej stránke: <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka> súd zistil, že skutočná RPMN v takomto prípade bola až 199,42 %. Výška poskytnutého úveru bola totiž 1.100,- eur a celkové náklady spotrebiteľa boli 418,- eur zo zmluvy o úvere + 450,45 eura zo závislej zmluvy o domácom servise, t. j. náklady spolu 868,45 eura, pričom sumu úveru aj s odplatom z úveru boli žalovaní povinní zaplatiť za dobu 13 mesiacov.

47. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

48. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

49. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

50. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

51. Podľa § 470 ods. 1 a 2 OZ, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou. Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiteľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

52. Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 prvej vety OZ, spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé. Smrťou táto spôsobilosť zanikne.

53. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

54. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

55. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

56. Nakoľko dedičské konanie po žalovanom v 2. rade, ktorý zomrel v priebehu tohto sporu, bolo zastavené, neexistuje žiadna osoba (dedič), ktorá by po zomrelom žalovanom nadobudla dedičstvo, a zároveň by podľa § 470 ods. 1 OZ zodpovedala za jeho dlhy. Keďže žalovaný v 2. rade už nie je subjektom práva, v dôsledku čoho nemá ani spôsobilosť byť stranou sporu, a nezanechal žiadneho dediča, ktorý by zodpovedal za jeho dlhy, súdu neostávalo nič iné, iba konanie proti žalovanému v 2. rade zastaviť podľa § 63 ods. 1 CSP (l. výrok) napriek tomu, že ide o majetkový spor, pretože neexistoval žiadny subjekt, s ktorým by pokračoval súd v konaní ako so žalovaným namiesto zomrelého žalovaného v 2. rade.

57. Vykonaným dokazovaním listinami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.9.2012, obchodnými podmienkami, predžalobnými upomienkami z 2.1.2013, splátkovým kalendárom

k zmluve o úvere a k domácemu servisu, oznámeniami o zosplatnení záväzku z 20.9.2013, poštovým podaciami hárkami zo dňa 7.1.2013 a 23.9.2013, doplneným o zmluvou o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 4.9.2012, lustráciami o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch žalovanej v 1. rade, ďalšími vyjadreniami strán sporu, výsluchom žalovanej v 1. rade a výsluchom svedka, súd mal za preukázané, že strany uzavreli dňa 4.9.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej v 1. rade ako dlžníčke a žalovanému a v 2. rade ako spoludlžníkovi úver v sume 1.100,- eur za odplatu v sume 418,- eur pozostávajúcu z celkového 20 % úroku z istiny úveru a odmeny vo výške 18 % z istiny úveru. Celková dlžná suma žalovaných v 1. a v 2. rade bola dohodnutá vo výške 1.518,- eur, ktorú sa zaviazali zaplatiť žalobcovi v 13-ich mesačných splátkach s tým, že prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Výška prvých troch plátok bola dohodnutá sumou 5,50 eura, a ďalších 10 splátok sumou 150,15 eura. Ako priemerná RPMN bola v zmluve uvedená hodnota 45,60 %. Zmluvu uzavreli s odkazom na zákon č. 129/2010 Z. z. v platnom znení a na obchodné podmienky. Obchodné podmienky sa nachádzajú na rube tlačiva zmluvy, ktoré sú podpísané iba žalovanými. Ako RPMN uvedená v obchodných podmienkach je uvedený údaj 67,70 % napriek tomu, že skutočná RPMN v danom prípade predstavovala hodnotu 78,62 %, a teda údaj o RPMN uvedený na rube tlačiva zmluvy je uvedený v neprospech spotrebiteľa.

58. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca ňou poskytol plnenie žalovaným v 1. a v 2. rade v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a žalovaní boli fyzickými osobami, ktoré pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V danom prípade ide o tzv. formulárovú zmluvu na predtlačenom formulári, do ktorej boli rukou dopísané iba niektoré údaje. Keďže žalobca touto zmluvou poskytol žalovaným úver, predmetný záväzkový vzťah súd posudzoval primárne podľa zákona č. 129/2010 Z. z. ako spotrebiteľský úver a podporne podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v ust. § 3 ods. 3 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, priznáva každému spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými obchodnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú upravené v ust. § 52 až § 54 OZ. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ani prípadné zmluvné dojednanie o voľbe režimu Občianskeho zákonníka na predmetný zmluvný vzťah, nakoľko prednostná aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva na všetky záväzkové právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, je výslovne upravená v ust. § 52 ods. 2 OZ.

59. Tvrdenie žalovanej v 1. rade, že v skutočnosti bola žalovaným v 1. a v 2. rade z predmetného úveru reálne odovzdaná iba suma 37,- eur namiesto v zmluve uvedených 1.100,- eur, žalobca nerozporoval. Pravdivosti tohto tvrdenia nasvedčuje aj obsah svedeckej výpovede bývalej obchodnej zástupkyne žalobcu, z ktorej súd zistil, že žalobca zvykol spotrebiteľom odovzdávať v hotovosti nižšie sumy úveru, než boli uvedené v zmluve a v knižočke označenej ako splátkový kalendár, a to vtedy, ak mali spotrebiteľia u žalobcu neuhradený dlh zo staršej zmluvy o úvere, čím žalobca vykonával akési „pripočítanie“ dlhov zo starších zmlúv o spotrebiteľských úveroch. K tomuto postupu žalobcu konajúcemu súdu nepostávalo nič iné, iba skonštatovať, že išlo o nekalú obchodnú prax. Žalobcovi totiž nič nebránilo riadnym, zákonným spôsobom vystaviť spotrebiteľom potvrdenie o úhrade staršieho dlhu zo staršej zmluvy o úvere, keďže nový úver by bol sčasti použitý na úhradu staršieho úveru.

60. Žalovaní uhradili žalobcovi z poskytnutého úveru „iba“ sumu 16,50 eura. Žalobca využil svoje právo upravené v obchodných podmienkach pre stratu výhody splátok pre prípad, že žalovaní nebudú platiť jednotlivé splátky riadne a včas, a oznámil žalovaným, že celý neuhradený dlh, t. j. nezaplatená časť istiny úveru a odplaty, sa stal splatným k 15.3.2013.

61. Súd mal za preukázané, že žalovaní uhradili žalobcovi aj sumu 246,10 eura titulom odplaty za službu s názvom Domáci servis, vzťahujúci sa na tú istú zmluvu o úvere. Žalobca namietal, že táto suma nie je premetom tohto sporu. Žiadny dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia súdu nepredložil. Práve naopak, zo zmluvy o domácom servise súd prvej inštancie zistil, že táto zmluva je závislou zmluvou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že poskytovanie tzv. domáceho servisu žalobcom má povahu nekalej obchodnej praxe, ku ktorej spotrebiteľ obvykle pristúpi tým spôsobom, že pri podpísaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobca spotrebiteľovi zároveň predloží na podpis aj ďalšiu zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, o ktorú spotrebiteľ

nemal tesne pred uzavretím zmluvy záujem. Túto spotrebiteľ zvyčajne podpíše v domnení, že ide o výhodnejší spôsob splácania úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nevedomujúc si, že žalobca platby uskutočnené spotrebiteľom využitím služby tzv. domáceho servisu nezapočítava na platby zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške reálne uskutočnenej úhrady v hotovosti, a že aj za službu domáceho servisu žalobca požaduje osobitnú odplatu navyše, ktorú však vôbec nezapočítal do výpočtu RPMN uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z týchto dôvodov zmluvu o domácom servise možno považovať za absolútne neplatnú podľa § 39 OZ pre obchádzanie § 53 ods. 6 OZ, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z., a teda o zmluvu nevyvolávajúcu žiadne právne účinky.

62. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom prípade neobsahuje úrokovú sadzbu podľa § 9 ods. 2 písm. i) v spojení s § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pretože povinnosťou žalobcu bolo uviesť ročnú úrokovú sadzbu úveru, a nie percentuálne vyjadrenie celkového úroku za obdobie 13 mesiacov. V zmluve ďalej absentuje termín, t. j. dátum, konečnej splatnosti úveru. Je v nej uvedený iba celkový počet splátok (13), ich periodicita (mesačná), pričom splatnosť jednej splátky sa odvíjala od splatnosti predchádzajúcej splátky. Zmluva je v tejto časti pre spotrebiteľa veľmi zložitá až nezrozumiteľná. Neobsahuje jednoznačný, jasný a zrozumiteľný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho spotrebiteľ nemusí byť schopný dostatočne posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru a svoju schopnosť úver splácať. Citované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. výslovne rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia možno dôjsť k záveru, že termínom je presný dátum. Dátum konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje.

63. RPMN bola podľa zmluvy vo výške 67,70 %, pričom súd zistil, že skutočná výška RPMN bola v danom prípade až 78,62 %, a teda údaj o RPMN je uvedený v zmluve v neprospech spotrebiteľa. Ak by súd medzi náklady spotrebiteľa zahrnul aj odplatu za tzv. domáci servis, v takom prípade by RPMN predstavovala až 199,42 %.

64. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že predmetný, žalobcom poskytnutý, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko splatnosť jednotlivých splátok úveru je uvedená veľmi zložito až neprehľadne, zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, neobsahuje percentuálne vyjadrenú ročnú úrokovú sadzbu úveru, ako aj preto, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa.

65. Z predmetného úverového vzťahu žalovaní zaplatili žalobcovi nielen sumu 16,50 eura, ale zaplatili mu aj za službu tzv. domáceho servisu sumu 246,10 eura z absolútne neplatnej zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktorá bola závislou zmluvou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto súd mal za to, že z predmetného úveru žalovaní zaplatili žalobcovi celkom sumu 16,50 eura + 246,10 eura, t. j. 262,60 eura.

66. Žalobca nerozporoval tvrdenie žalovanej v 1. rade, že z predmetnej zmluvy o úvere bola žalovaným v 1. a v 2. rade reálne poskytnutá istina úveru 37,- eur, namiesto sumy 1.100,- eur, pričom vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaní zaplatili žalobcovi z predmetného záväzkového vzťahu celkom sumu 262,60 eura, a keďže predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový, súd dospel k záveru, že žalovaní v 1. a v 2. rade zaplatili žalobcovi v konečnom dôsledku viac, než boli povinní zaplatiť z predmetného záväzkového právneho vzťahu. S poukazom na uvedené súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.083,50 eura s príslušenstvom, o ktorej nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté, ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol (III. výrok)

67. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

68. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

69. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

71. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

72. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania na oboch procesných stranách. V danom prípade súd zastavil konanie proti žalovanému v 2. rade pre jeho úmrtie počas sporu, pričom za danej situácie neostávalo súdu nič iné, iba konanie zastaviť, keďže zanikol žalovaný subjekt sporu, ktorý nezanechal právnych nástupcov zodpovedajúcich za jeho dlhy. Zastavenie konania proti žalovanému v 2. rade procesne nezavinila žiadna zo strán, preto súd podľa § 257 CSP žalobcovi výnimočne nepriznal náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré vyplývajú z povahy a okolností dôvodu zastavenia konania proti žalovanému v 2. rade (II. výrok).

73. Konanie v časti o zaplatenie sumy 254,10 eura bolo zastavené I. výrokom rozsudku č. k. 14C/200/2014-86 zo dňa 25.8.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť v tomto výroku. Konanie bolo v tejto časti zastavené pre späťvzatie žaloby žalobcom v časti zmluvnej pokuty vo výške 254,10 eura, pričom dôvod späťvzatia žalobca neuviedol. Keďže žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 254,10 eura späť z iného dôvodu než pre správanie žalovaných v priebehu sporu, procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti.

74. V časti o zaplatenie sumy 418,- eur s príslušenstvom bola žaloba právoplatne zamietnutá III. výrokom rozsudku č. k. 14C/200/2014-86 zo dňa 25.8.2017. V časti o zaplatenie sumy 1.083,50 eura s príslušenstvom súd žalobu zamietol III. výrokom tohto rozsudku, vyhláseného dňa 8.7.2021.

75. Keďže žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti zmluvnej pokuty vo výške 254,10 eura a v prevyšujúcej časti (o zaplatenie sumy 418,- eur s príslušenstvom a o zaplatenie sumy 1.083,50 eura s príslušenstvom) bola v spore úspešná žalovaná v 1. rade, podľa § 256 ods. 1 a § 255 CSP súd by mal priznať žalovanej v 1. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovaná v 1. rade sa svojho nároku na náhradu trov konania výslovne vzdala z dôvodu, že jej žiadne trovy konania nevznikli, za použitia základných princípov podľa čl. 4 ods. 2 CSP (analógia) a čl. 17 CSP (hospodárnosť konania), v spojení s § 262 ods. 2 CSP, súd žalovanej v 1. rade náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (IV. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).